

Sygn. akt III C 1574/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział III Cywilny

Sędzia: **SSO Grzegorz Chmiel**

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2016 r. w Warszawie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **D. W.**

przeciwko **(...) Bank S.A. w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

w przedmiocie wniosku powódki o cofnięcie pozwu

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. umorzyć postępowanie wywołane wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia.

UZASADNIENIE

W piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2016 r. powódka cofnęła powództwo w niniejszej sprawie w całości (pismo powódki – k. 21 akt).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 355 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem pozwu połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W myśl § 4 cytowanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności dyspozycyjne są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Mając na uwadze, że cofnięcie pozwu nastąpiło jeszcze na etapie uzupełnienia braków formalnych pozwu oraz mając na względzie, iż taka decyzja procesowa nie stoi w opozycji z prawem lub zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierza do obejścia prawa - zasadne było umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c., o czym orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

Przepis art. 355 § 1 k.p.c. ma zastosowanie również do postępowania zabezpieczającego na mocy art. 13 § 2 k.p.c. W zakresie żądania udzielenia zabezpieczenia wnioski powódki na dzień jego rozpoznawania uznać należy za bezprzedmiotowy, zaś samo udzielenie tego zabezpieczenia należało uznać za zbędne i niedopuszczalne, a zatem na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. orzeczono jak w punkcie drugim sentencji postanowienia.

Biorąc pod uwagę powyższe, na mocy powołanych przepisów, Sąd orzekł jak na wstępie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)